

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara plus gratiæ, & gloriæ, ipsa una obtinet quam reliqui Sancti, &
Angeli simul, num. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

*Baronius.
Canisius.
Suarez.
Barradius.
Castro.
Metaphr.
Glycas.*

*Virginis
gloria im-
mensitas
Patrum au-
toritate
probatur.
And. Cret.
Ildesons.*

Chrysostr.

Pet. Dam.

Hierony.

quod falsum esse conuincitur, cum Dionysius longe post Christi Ascensionem, vt diximus, Christi fidem suscepit. Cæterum quod Deipara ad septuaginta duos vitæ annos peruenit, ex recentioribus docet Cardinalis Baronius ad annum Christi 48. Canisius libr. 5. de B. Virg. capit. 1. Suarez tom. 2. in 3. par. disput. 2. lectio. 21. Barrada libr. 6. cap. 14. in hoc inclinat: Castro in vita Deiparæ cap. 20. num. 17. Et confirmari potest ex Metaphraste, qui in oratione de vita, & obitu Deiparæ, eam testatur proeecta ætate ad multam senectutem peruenisse, cui consentit Glycas libr. 3. Annal. & citat Andreæ Cretensem. Quæ sententia mihi maximè probatur, sic enim diutius fideles initio nascentis Ecclesiæ sua præsertia, & doctrina corroborauit, & plura sibi merita comparauit

10 Sed de immensæ gloriæ Virginis cumulo Patrum dicta afferamus & præter illos, quos supra citauimus, quorum plerique hoc quoque locupletissimè probant; Andreas Cretensis orat. de dorm. Virg. O sancta, inquit, & sanctis sanctior, & omnis sanctitatis sanctissima thesaura. Ad hunc gloriæ cumulum immensum respiciens dicebat Ildesonsus serm. 2. de Assumptio. Sicut incomparabile est quod gessit, & ineffabile donum, quod percepit: ita inestimabile, atque incomprehensibile præmium, & gloria, non dico inter ceteras sacras virgines, verum etiam ultra omnes Sanctos, quod promeruit. Chrysostr. in Liturgia eam vocat: incomparabiliter gloriosorem, quam Seraphim.

Petrus Damianus serm. de Assumpt ostendit rationem, cur Virgo dicatur: Pulchra vt luna: Virgo, inquit, inter animas sanctorum, & Angelorum choros supereminens, & cuncta merita singularum, & omnium titulos antecedit: & quantumlibet alia stella reluceant: Luna tamen magnitudine præminet, & splendore: sic vtamque naturam Virgo singularis exuperat immensitate gratia, & fulgore virtutum deinde affert rationem cur etiam dicatur: Electa vt sol. Quoniam sol, inquit, lucidius incandescens, ita sibi siderum, & luna rapit positionem, vt sint quasi non sint, & videri non possint: similiter & virga lessa veri præuia luminis in illa inaccessiblei luce prælucescens, sic virorumque spirituum hebetat dignitatem, vt sint quasi non sint: & comparatione illius nec possint, nec debeant apparere. Hoc ipsum prius significauit Hieronymus in Prologo ad Sophoniam Prophetam, vbi in com-

mendationem mulierum commemoratis aliquibus ex veteri testamento; Taceo, inquit, de Anna, & Elisabeth, & ceteris sanctis mulieribus, quarum velut siderum igniculos clarum Maria lumen abscondit. sic Hieronymus. Idem habet Basilius Seleuciæ Episcopus oratione de Annunciatione: Virgo, inquit, vniuersos martyres suo splendore tantum excedit, quantum sol reliqua astra. Bernardus sermone signum magnum; lute inquit, Maria secleribus tur amissa, qua profundissimam diuinam Sapientiam, ultra quam credi valeat, penetravit abyssum: vt quantum sine personali vnione creatura conditio patitur, luci illi inaccessiblei videatur immergi: illo nimirum igne propheta labia purgantur, & illo igne Seraphim accenduntur: longe verò aliter Maria meruit, non velut summam tangi, sed operiri, magis vndique & circumfundi: & tanquam ipso igne concludi. Candidissimus sanè, sed & calidissimus huius mulieris amictus, cuius omnia tam excellenter tractata noscuntur, vt nihil in ea non dico tenebrosum, sed obscurum saltem, vel minus lucidum: sed ne tepidum quidem aliquid, vel non feruentissimum liceat suspicari. huc vtque Bernardus. Bonauentura in speculo B. Virg. cap. 6. Ecce inquit, quam gloriosum gloria Maria prouilegium, quod ipsa in gloria gloriosissima est post Deum: gloriosum gloriam Maria prouilegium est, quod quisquis post Deum pulchrius quicquid dulcius, quicquid incandius in gloria est hoc Maria hoc in Maria, hoc per Mariam est. Gloriam omnium gloria Maria prouilegium est, quod post Deum maior gloria nostra, maior nostrum gaudium de Maria est: vnde Bernardus, summa gloria est, & Maria post Dominum te videre, haec tenus Bonauentura. Meritò ad Virginem Dauid Psalm. 44. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebes: quasi dicat: non tantum communes vici, sed præcipui in Ecclesia Dei, quod cap. 17. pluribus ostendemus, & peculiariter de Angelis quanta Virginem reuerentia prosequantur cap. 26. dicemus.

DEIPARA PLVS GRATIÆ, ET gloria ipsa vna obtinet, quam reliquis Sancti, & Angeli simul.

11 Ad extremum circa quartum, quod in- do proposuimus, dico, valdè probabile esse B. Virginem non solum multis gradibus gratiæ, & gloriæ excedere, vt diximus, quemlibet

*Basilius
Seleucia
Episcopus*

Bernardus

Bonauentura

Psalm. 44

Cap. 17.

Cap. 26.

*Virginis
gloria est
vna simul
Sanctorum*

libet Angelorum, & Sanctorum: verum etiam ipsam vnam plures omnino gradus gratiae, & gloriae adeptam, quam sint in omnibus Angelis, & sanctis; etiam si collectiue in vnum veluti aceruum cogitatione conferatur, quod nosser Barrada libro 6. cap. 16. & Suarius tom. 2. disput. 18. sect. 4. optime probant, ad quos Lectorem remitto. Solum hic afferam rationem Suarii; qua dicit B. Virginem non minus meruisse quolibet actu suo meritorio, quam supremum Angelum actu illo perfecte libero, quo meritum consummauit: & cum totum meritum supremi Angeli non sit minus perfectum, quam sit totum meritum cuiuslibet hominis, saltem regulariter loquendo, sequitur B. Virginem quolibet actu suo plus meruisse, quam singulos Sanctos toto tempore vitae suae: sed actus meritorij B. Virginis in tota sua vita, in qua perpetuo rebus diuinis, vel propter Deum ex frequentissimo amore intendebat, fuerunt innumerabiles; & propterea semper actus sequens, quia fiebat ex intensiori habitu aucto per actum praecedentem ex toto conatu, erat duplo perfectior, quam actus ille praecedens, vt supra ostendimus; ergo gratia beatae Virginis excessit gratiam omnium Sanctorum collectiue. haec ex Suario. Hanc sententiam nonnulli confirmant exemplo Regis, cuius mater plures opes possidet, quam omnes simul famuli: atque ita Damascenus orat. 1. de dormit. *Des matris*, inquit, *Et sanctorum Dei infinitum est discrimen.* exemplo item fluminis magni, qui plus aquae in se continet, quam vasa omnia, quae in vrbem aliqua reperiuntur; Christus vero mari assimilatur, Virgo flumini, Sancti vero vasis. Quare Eccl. 2. 4. Virgo dicere poterat: *Ego quasi irames aqua immensa.* Confirmatur etiam Cant. 6. vbi dicitur: *Pulchra es amica mea, suavis, & decora, sicut Ierusalem: quasi vellet eam gratiae decore exaequare Ierusalem caelestem, quae Angelis constat, & hominibus.* Sed dicit quispiam; Virgo sanctissima pars est quaedam Ecclesiae, quamuis praestantissima, ergo non videtur excedere reliquas omnes partes collectiue sumptas. Ad quod respondemus concedendo Deiparam partem esse Ecclesiae, sed talem, quae vniuersas alias inferiores simul acceptas admirabili sua gratia, atque praestantia excedat; eiusque praesit, cuius rei exemplum habemus in naturalibus; Coelum enim pars est orbis, sed quae reliquas

partes simul sumptas dignitate, atque magnitudine vincat, & simul illas contineat: ex Astrologis enim, vt videre est apud P. Clauium in sphaeram sacrobosci in c. 1. in fine, & apud Franciscum Maurolycum, a centro mundi vique ad conuexum Saturni, sunt semidiametri terrae 22612. ab eodem tamen centro mundi ad conuexum firmamenti intercedunt semidiametri terrae 45225. quare crassities solius firmamenti superat omnium simul inferiorum crassitiam: sed si spectemus ambitum, inuenimus adhuc solum firmamentum reliquos omnes orbis, & elementa ipsa in vnum posita magnitudine longe excedere: ita & in proposito de B. Virgine: hinc est quod Cant. 7. singula membra B. Virginis in Sulamite adumbratae describuntur, & assimilantur rebus quibusdam sua magnitudine absque comparatione excedentibus, communem hominum mensuram: *Collum enim tuum inquit, sicut turris eburnea, Oculi tui sicut piscinae in Nesebon, Nasus tuus sicut turris Libani, qua respicit contra Damascum, Caput tuum vt Carmelus, Statura tua assimilata est palma, quae inter arbores maximè est procerat, & c. 8. Vosra mea sicut turris: quoniam quae proportione Carmelus caput hominis cuiuslibet, & innumerabilium simul hominum magnitudine superat, ita caput Deiparae mysticae, & spirituale excedit alia particularium Sanctorum capita mystice accepta; & idem de aliis membris est intelligendum. Ideo in reuelationibus S. Brigittae in sermone Angelico capitul. 5. vocatur Deipara, minor mundus, quoniam ipsa vna complectitur ea, quae diuisim in alijs mundi partibus sibi inferioribus continentur, in qua, vt ibi dicitur, plures virtutes fuerunt, quam in omnibus generibus rerum quae in totius orbis amplitudine inueniri possunt. Certè S. Bernardinus Senensis hoc affirmat satis aperte tomo 1. conc. 51. art. 2. c. 10. citans illum ex Hieronymo. *Ceteris quidem partibus praestatur, Maria vero tota simul se infudit gratia plenitudo, qua fuit in Christo, quamquam aliter, & aliter.* & addit, *Nam in Christo fuit plenitudo gratiae sicut in capite influente, in Maria vero sicut in collo transfundente, ex quo, inquit S. Bernardinus, patet, quod excepto Christo tanta gratia Virgini à Domino data est, quanta vni creaturae pura dari possibile esset.* Idem tom. 2. sermone 52. artic. 3. cap. 1. dicit B. Virginem quando consensit in conceptione filij Dei,*

P. Clauium
Francisco
Maurolyco.

Cant. 7.

S. Brigitta

S. Bernardinus.

Hierony.

Tota simul plenitudo gratiae Despara infusa.

M plus

plus meruisse, quam omnes creaturas, tam Angelos, quam homines in cunctis actibus suis: quem locum fusè capite præcedenti retulimus, & tom. 1. sermone 61. artic. 3. loquens

Esther 7.

de Virgine, *Hic est, inquit, hortus ille Assueri, qui regia manu, & cultus constitus erat. In hoc orto factum est concubium grande pro nuptiis, & coniunctione Esther, quam adamavit Rex Darius super omnes mulieres, & posuit diadema regni*

Esther 2.

super caput eius, & voluit eam esse Reginam: istud est diadema speciei, & gloria corona, qua Virgo super Angelos coronatur, ut intra Trinitatis gloriam ipsa sola amplius sit electa, ac plus sanctissima Trinitatis dilgat gloriam, capiat sentiat, ac fruatur, quam omnis alia pura creatura simul sumpta: de cuius gloria post filium participant universi, & eodem serm. 61. art. 2. cap. 3. Tantum inquit, differt gloria Virginis à gloria omnium

Bernard.

Beatorum, quantum sol à ceteris luminariis cæli, & quodammodo sicut cetera luminaria irradiantur à sole sic tota cælestis curia à gloriosa Virgine latificatur, & decoratur. Quamobrem Bernardus sermone de Assumptio, in hac sententiam, ita affirmat: Itaque gloriosa Virgo dum caelos ascendit, etiam superiorum gaudia Civium copiosis augmentis cumulavit. hæc sanctus Bernardinus, & capite præcedenti citat etiam S. Bernardum dicentem: Maria præsentia totus illustratur orbis, ut ipsa tam cælestis patria clarius rutilet virginea lampadis illustrata fulgore, & capitul. 2. dicit: Virginem super omnes inferiores ordines tam hominum, quam Angelorum simul sumptorum impropotionaliter esse prælatam: & quicquid est gloria in omni inferiore glorificata natura, tam angelica, quam humana, multò præcellentius esse in Virgine matre Dei. Idem tom. 3. sermone 11. articulo 2. capitul. 1. Virginem beatam, inquit, vocant Requiem Christi Psalm. 131. non tantum, quia in ea novem mensibus requievit, verum etiam, quia plus per quietum amorem requievit in ea, quam in tota alia creatura rationali. sic S. Bernardinus, Et Petrus Damianus supra citatus,

Pes. Dam.

Virgo, inquit, inter animas Sanctorum, & Angelorum choros supereminens, & suæta, singulorum, & omnium titulos antecedit, ubi non tantum singulorum, sed etiam omnium addere non dubitavit.

Inimicitias 13. Hanc sententiam confirmant pleræque gloria bea ex auctoritatibus supra allatis, illæ præterea, ista Virgo quæ gratiam Virginis dicunt esse immanentis adiutricem. Ita Epiphanius orat. de laud. Virgin.

Damascenus orat. 2. de dormit. Virgin. *Virgo, bratur, nem pretiosum thesaurum, qui vitam suscepit, a Epiphani*

byssum gratia appellat. Hidesonius sermone 2. Damasc. de Assumptione. Sicut est, inquit, incompara- illeferi,

bile, quod gessit, & ineffabile, quod percepit: ita est incomprehensibile primum, quod moruit, Andreas Cretensis oratione de dormit. *And. Cr.*

Tantum dicit præesse gloriam Virginis, ut quia nec discerni possit, honoretur silentio. & infra:

Qua habes, inquit, cum alijs non comparabilem appellationem, qua excepto Deo solo es omnibus alior. idiotia libro 6. Sanctorum, inquit, Idista,

omnia privilegia, à Virgo, omnia habes in te congesta, nemo equalis est tibi, nemo maior te, nisi Deus. S. Anselmus de excell. Virgin. capitul. 8.

Immensitatem, inquit, gratia, ac gloria, & felicitatis tua considerare cupienti, à Virgo, sensus deficit, lingua fauiscit. Bernardus sermone 4. de Assumptione testatur ineffabile esse privilegium meritorem Maria: & supra dixerat: Plenum Aqueductum, quia Virgo gratia plena, ut accipiant ceteri de plenitudine Aqueductus, sed non plenitudinem ipsam. hæc ex Bernardo, S. Bonaventura in speculo Virg. capit. 7. in fine applicat B. Virgini illud Ecclesiast. 42. Gloria Domini plenum est opus eius: Hoc enim opus, inquit, plenum est dominica gloria, quia supra omnem puram creaturam resultat, & relucet plenissimè in Maria: nam præter assumptam à verborum naturam, nullum est opus, nulla est creatura, in qua tanta divina gloria materia reluceat, sicut in Maria: Anselmus de Conceptione Virgin. capit. 18. Decens erat, ut ea puritate, qua maior sub Deo nequit intelligi, Virgo illa niteret. Quod Dionysius Carthusianus lib. 1. de laudibus Virg. articulo 14. dicit, verum esse, non quia Deus absoluta potentia non possit majorem præstare gratiam alteri: sed quia neque decet, neque fiet; tum quia eius sanctitatis magnitudinem apud creaturam non possit majorem apprehendere non valeamus, etiam si loquamur de sanctitate, quam in terris adepta est: incomprehensibilis enim (ut ait sanctus Ambrosius) incomprehensibiliter operabatur in matre: tum quia post unionem hypostaticam nihil præstantius potest homini conferri, quam ut Desparens existat: tum qui ampliolem alicui imperitari neque decet, neque, consingit, & turis: Quo-

S. Anselm.

Bernard.

Bonaven.

Ecclesiast.

Anselm.

Dionysius Carthus.

Ambros.

Quo-

MIANO

